

79. Desideratur sententia in Cod. A.; in Edit. Srir. ultimum libri locum occupat, sed cum Rogerio ad caput hocce necessario erat referenda. In singulis verbis vix haereat lector tametsi gravius aliquid plerumque in se contineant quam in versione expressimus: *प्लष्ट*, cuius aphaeresis notam omiserunt Editores Sr. *laudibus efferre* denotat; *वसु thesaurus* speciatim pecuniam significat, quam terrae tradere in publicis solent calamitatibus, unde *खण्डित suffossus* propriam suam vim retinet, dein vero *perditum* exprimit, ut nos alia quidem metaphora *untergraben* dicimus. *व्यर्थ* proponit Cod. B., a verbo rectum Accusativum, praetulimus Ablativum cum Scholiis. *Jahnus filia* cognomen Gangae est (v. *Wilson*. ad *Meghad.* p. 59.) et *montium princeps* Himālayus. Ceterum *पयः* arcte cohaeret cum sequentibus.

80. Invenitur versus in Edit. p. 103., cuius lectionem adoptavimus, Codd. renitentibus, qui membrum secundum hoc modo concinnant:

A. *रम्यं तच्च समानमागमसुखं कालेषु etc.*

B. *रम्यः (sic) साधुसमागमे समसुखं काव्येषु*

Pro *विन्दु* porro A. *वृत्ति* scribit et *उपगते* denique loco *अधिगतं*. Hancce ultimam lectionem adoptavimus, in *उपगतं* cum Schol. correctam.

81. Contrarium depingit sententia et prorsus non iucunda esse asserit ea, quae distichon proxime antecedens enumeraverat — si prioris hemistichii interpretationem nostram sequeris, sed iam video me particulis esse falsum quibus recte perceptis vera haec est interpretio: *Quid non iucundum est habitare palatium, quid non audire cantus et alia, quidve non etiam permagna cum caris vitae instar amicis conventus felicitate gaudere? Quid vero rell. itaque cum priori versu conveniens fere sententia haec est: Palatia, cantus et amicorum consessus sane vitae sunt oblectamenta, nihilominus tamen sapientes haec omnia pro vanidis habentes, fugiunt. Pulchra hac in re poeta utitur imagine, quam cave ne in plures separet imagines: ut ala avis, ut candela vento tremulans, ut germinis umbra. Schol. explicat भ्रान्तः चासौ पतंगः च तस्य पक्षयोः पवनः तेन व्यालोला चंचला दीपांकुरायावत् चंचलं ॥ ceterum structura nullam habet difficultatem वसतये Dativus, sive तादर्थ्ये चतुर्थी ut Grammatici loquuntur, pendet a *रम्यं* [proprie: iucundum habitationi] item प्रीतये gaudio (zu wohnen, zu freuen), quapropter eadem vi in altera sententiae parte Dativi nominis loco partic. fut. pass. *आव्यं* adhibetur. Loco *सततं* Cod. B. *सकलं omne* legit; nos utrumque expressimus sententia iubente, maior tamen vocabulo *सततं* vis inest, scilicet sapientes in solitudinem se subtrahere omnibus temporibus solitos fuisse.*

82. Novum incipit caput de veneratione Sivo, devotionis Deo, praestanda; in iisdem igitur rebus sordidis versari pergit auctor. — Metaphora insolentior neque tamen prorsus absona: perceptionis facultas (*अन्तःकरणं = मनस्*) elephas quasi masculus est urigine tactus (*क्षीवः = मत्तः*); per continentiam tamen (*संयमेन*) coercetur ne ad rerum sensualium